

ת"פ 10323/02/13 - פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נגד משיח חונדיאשוילי

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 10323-02-13 פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' חונדיאשוילי

בפני	כבוד השופט יוסי טורס
מאשימה	פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
נגד	
נאשם	משיח חונדיאשוילי

החלטה

1. ביום 19.7.16 התקיים דיון בבקשת הנאשם לדחיית מועד תחילת ריצוי מאסרו. הייתה זו בקשה שניה, לאחר שמועד ריצוי המאסר נדחה במסגרת הליך הערעור. בסופו של הדיון, הסכימה המאשימה להצעת, לפיה ידחה המועד פעם נוספת, ליום 2.8.16, זאת לצורך ביצוע הליך מיון מוקדם. הנאשם הסכים אף הוא להצעה זו (לשיטתו לכאורה, כפי שיובהר להלן) ולכן ניתנה החלטה ברוח זו.
2. הדגשתי בהחלטתי כי רק בשל כך שמדובר במאסרו הראשון של הנאשם, המלצתי למאשימה להסכים לדחיית המאסר פעם נוספת, וזאת על מנת לאפשר לו לעבור הליך מיון מוקדם.
3. כעת מונחת בפני בקשה המוגדרת "עיון מחודש בהחלטה". הנאשם טוען כי הבין שההצעה היא שמאסרו יידחה עד יום 8.8.16 וכי רק לאחר הדיון ולאחר שעיון בפרוטוקול, הבין כי נפלה טעות בהבנתו את הצעת בית המשפט, אשר לה ניתנה הסכמת המאשימה. הנאשם טוען כי לא נתן הסכמה לדחייה עד יום 2.8.16 אלא עד יום 8.8.16 ולאור כך עותר הוא לביטול ההחלטה ודחיית המועד עד יום 8.8.16.
4. לאחר עיון בטענות הנאשם, ראיתי לדחות את הבקשה מבלי להיזקק לתגובת המאשימה ומבלי לקיים דיון בבקשה. בעניין אחרון זה אציין כי ההליך שיזם הנאשם (עיון חוזר בהחלטה בדבר דחיית מועד ריצוי עונש ושמה מדובר כלל בבקשה לביטול החלטה שספק אם זה מקומה) אינו הליך המוסדר באופן סטטוטורי בחוק ומשכך, הגם כי "בית המשפט רשאי לשוב ולעיון בהחלטה שנתן בדבר עיכוב ביצוע, מקום בו הוא מתרשם שהונחה הצדקה לכך בשל שינוי נסיבות משמעותי, במקרים חריגים ויוצאי דופן. אולם, אין בכך כדי להצמיח לבעל דין זכות כי עניינו יתברר מחדש כל אימת שיגיש בקשה לכך, וממילא אין בכך כדי לחייב שבירור כאמור ייעשה במעמד הצדדים." (ע"פ 5135/13 טל יגרמן נ' מדינת ישראל (2.6.14); ההדגשה שלי - י"ט).

אציין עוד כי במסגרת החלטתי שלא להורות על קיום דיון בבקשה, נתתי דעתי גם לכך שככל הנראה סד הזמנים שכפה הנאשם על בית המשפט, לא יאפשר כלל לקיים דיון בבקשה טרם תחילת מאסרו הקבוע ליום 2.8.16 (והחלטה זו ניתנת ביום 31.7.16 סמוך לחצות). כן יש להביא בחשבון כי מדובר בפגרה ואף קיימת שביתה במזכירות. לאור כך, אף אם הייתי רואה מקום לקיים דיון, ספק בעיני אם ניתן היה להודיע על החלטתי עד מחר ולקיים דיון במעמד הצדדים בפני שופט תורן.

אפרט להלן את נימוקי לדחות את הבקשה.

5. אכן, לאחר הדיון ביום 19.7.16 חזר הסנגור לאולמי ושאל אם אין מדובר בטעות במועד בו על הנאשם להתייצב לריצוי מאסרו. השבתי לסנגור שאין מדובר בטעות וכי זו הייתה המלצתי למאשימה ולמועד זה ניתנה הסכמתה. לכן, ככל שהנאשם אכן סבר שהוא נתן הסכמתו למועד אחר, הרי שהוא ידע כבר באותו היום על "הטעות" ומשכך יש לתמוה מדוע לא פנה מיד בבקשה לביטול ההחלטה "המוסכמת" ומדוע לא דרש קיום דיון ומתן החלטה שלא על פי הסכמה. הנאשם לא פנה כאמור, אלא המתין עד "הדקה ה-90".

6. להתנהגות זו אין בידי להסכים. כאשר המתין הנאשם 12 יום עד פנייתו לביטול ההחלטה, כאשר כל הנתונים ידועים לו, יש לראות בכך משום השלמה עם ההחלטה. למעשה, הנאשם החליט "לקבל" (ושמא "לקחת") את ימי הדחייה שניתנו לו בשל אותה הסכמה לה הוא מתכחש כעת, ולעתור לביטולה של ההחלטה ברגע האחרון, במהלך ימי הפגרה, זאת כאשר ניצל את כל ימי הדחייה כמעט. התנהלות זו אין בידי לקבל. לו סבר הנאשם כי מדובר בטעות, היה עליו לבקש מיד לאחר שהבין את הטעות, לקיים דיון מחודש (מבראשית) ולהסתכן בכך כי בקשתו תדחה ויהיה עליו להתייצב לריצוי מאסרו במועד המקורי (24.7.16). בכך שהמתין עד כה, חסך מעצמו הנאשם סיכון זה וכעת יש ביכולתו רק לשפר את מצבו. לאור כך, ברי כי אין מקום לקבל את בקשתו.

7. לא התעלמתי מהטענה שתקופת הדחייה לא היה בה די לצורך ביצוע הליך של מיון מוקדם. אכן, למטרה זו ממש ניתנה הדחייה מושא בקשה זו, ואולם לא שוכנעתי כי הנאשם פעל בשקידה ראויה לצורך פניה לשב"ס וזאת מיד עם מתן ההחלטה. יצוין כי כל מסמך לא צורף לתמיכה בטענה זו ולא ניתן לדעת מתי פנה הנאשם לשב"ס והתבשר שאין די בתקופת הדחייה לצורך הליך המיון המוקדם. עוד אציין כי ביקורת דומה העביר בית המשפט המחוזי על בקשת הנאשם לדחיית מועד ריצוי המאסר לאחר דחיית ערעורו, עת ציין כי "המערער לא ניצל את הזמן שניתן לו לעסוק במיון המוקדם... והוא היה מיועד להתחיל את מאסרו ביום א' הקרוב". עם זאת לפני משורת הדין נעתר בית המשפט המחוזי לדחיית מועד ריצוי המאסר, לצורך ביצוע הליך של מיון מוקדם, ואף אני נעתרתי לבקשה נוספת, בהחלטה מושא בקשה זו. דומה כי הנאשם הגדיש את סאת ההתחשבות בו, ויש לומר לו - עד כאן!

8. ברור לי כי דחיית הבקשה משמעה כי ימנע מהנאשם לקיים הליך מיון מוקדם ואולם הנאשם הביא זאת על עצמו בהתנהגותו ואף במועד המאוחר בו הגיש בקשה זו. ראו בהשוואה:

"הבקשה הוגשה ברגע האחרון, ומבלי שצורפה לה תגובת המדינה. אשר על כן, לא

היה מקום לעכב את הביצוע על יסוד הבקשה כפי שהוגשה. כפי שציינתי (למשל) ברע"פ 2669/04 לוי נ' מ"י (לא פורסם), "אין לקבל נוהג של הכתבת לוח הזמנים לבית משפט זה מתוך תקווה שיינתן עיכוב ביצוע אך בשל קוצר הזמן". ...מצער הוא שהמבקש יידע על דחיית בקשתו ברגע האחרון, אך הדבר נובע במישרין מעיתוי הגשת הבקשה" (רע"פ 4073/05 **יוסף אסרף נ' מדינת ישראל** (27.4.16))

9. לאור כך, אני מורה על דחיית הבקשה. הנאשם יתייבב לריצוי מאסר ביום 2.8.16 בבית המעצר קישון כאשר ברשותו תעודת זהות ועותק מהחלטה זו, וזאת עד השעה 10.00

ניתנה היום, כ"ה תמוז תשע"ו, 31 יולי 2016, בהעדר הצדדים.